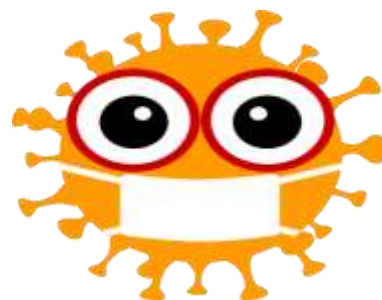

*Příležitostná tiskovina Základní
školy a mateřské školy Loučka,
Loučka 188, 756 44 Loučka*

ŠKOLNÍ NOVINY

Koronavirus COVID - 19

Od jara už podruhé zabrzdila život nejen naší školy v Loučce koronavirová pandemie. Aktuální číslo školních novin bude proto věnováno především tomuto tématu. Většina příspěvků vznikla už po první vlně nouzového stavu na jaře.

Můj svět za poslední tři měsíce (psáno v červnu)

Když se do Česka dostal koronavirus, každý den jsem čekala, kdy už vláda konečně pošle školáky spát až do oběda. Takže se dalo čekat, že ten den, kdy to přišlo, byl plný radosti, oslav a štěstí. To jsem, ale ještě nevěděla, že to nebude jen takové poflakování doma.

První den sice byl podle mých představ, ale s dalšími dny se to pomalu a jistě začalo měnit v noční můru. Když se oznámilo omezení pohybu a roušky, začala jsem být skoro celý den zavřená v pokoji. A třeba táta to nesl asi ze všech nejhůř. Když se vrátil z práce, chtěl dobrovolně spát v autě, aby nás nenakazil. Později i s horší náladou přišlo horší učení. Tím myslím Google Classroom, posílání přes email apod. Všechno jsem nejprve dělala přes mobil, ale později jsem se s mámou domluvila na tom, že si můžu vzít náš starý notebook. Je pomalý, paměť má 4 gigabajty, je starší než já, hrozně hlučný a hrozně moc se přehřívá, je prakticky ještě kostičkovaný a zastaralý, ale funguje a to je hlavní (dokonce, když jsem tam napsala slovo koronavirus nebo covid označil to za pravopisnou chybu). Ze začátku měl hrozně moc aktualizací, protože byl asi 2 roky schován ve skříni pod vrstvou prachu, ale kupodivu se sebral a začal spolupracovat.

A díky tomuto notebooku jsem začala úkoly dělat rychleji a měla jsem čas jít i ven. Už jsem se tak moc nudila, že jsem začala běhat, cvičit, péct a konečně i chodit za kamarádkami. Pamatuji si i na moji první návštěvu obchodu s tátou a sestrou. Na rozdíl od mámy, která si každý den stěžovala na to, že se to nemá řešit, táta byl přesný opak. V autě nám rozdál okopírované zásady základní prevence proti covidu a celou cestu nám radil. Když jsme dojeli k obchodu, vnutil nám modré rukavice, ukázal, jak se má správně dávat a sundávat rouška a s dvoumetrovými rozestupy jsme mohli vejít do obchodu.

Už jsem si na karanténu začala zvykat a roušky už mi taky přestaly vadit. Prostě jsem na ní začala hledat to dobré víc, než to špatné. Jako třeba, že jsem se mohla dívat až do konce Superstar anebo i to, že jsem celé dny mohla trávit s mým bráškou. Později už začaly kroužky a videokonference a věci už se hodně pomalu začínaly vracet zpět k normálu.

V současnosti sice ještě máme k „normálnímu“ životu daleko, ale doufám, že nakonec budou i nějaké dovolené v zahraničí a že sem konečně přijede teta z Kanady. Věřím, že nás druhá vlna obejde a za pár let už na tyto časy budeme vzpomínat. Teď musíme my i všichni ostatní dělat vše proto, aby to bylo reálné. **Anežka Smahelová, 8. ročník**

KORONAVIRUS Z POHLEDU LUCKY

Škola byla ze začátku trochu peklo, všechno to přihlašování atd. Zvykla jsem si. Docela mě to i bavilo, akorát mě z toho sezení za počítačem trochu bolela hlava. Ale někdy jsem potřebovala učivo vysvětlit do učitele. Všechno jsem pochopila a s pár věcmi mi pomohla mamka. Na nošení roušek, rukavic, časté mytí rukou a používání dezinfekce jsme si museli zvyknout. Karanténa v naší vesnici nebyla tak hrozná, nechodilo se do školy, v obchodě a na poštu se zmenšil počet lidí. Ve městech to bylo o něco horší. A nejhorší to měli ti, co přijeli z dovolené ze zahraničí. Ti museli dodržovat přísnější čtrnáctidenní karanténu. Já jsem velký stresář, tak jsem ty začátky nenesla moc dobře. Prostě jenom ten pocit, že lidi umírají na silnější chřipku a na to, že nedodržují rozhodnutí státu, no byl to děs. Všechno to, co se stalo má i svoje výhody. Třeba: já jsem si začala více číst, koupila jsem si nové knížky a moc se těším, až si je přečtu. Začala jsem se se sestrou více věnovat našim pejskům. Ti to ocenili nejvíce. A přestaly jsme se tolik hádat. Čas se našel i na procházky a projížďky na koloběžce s kamarády, létat po parku a jet na zmrzlinu do Kunovic s rodiči. A na počítači jsem se zlepšila v psaní. Shrnutí?: Věřím, že každý si něco uvědomil, to dobré i to zlé. Hlavní je, že jsme to zvládli. Všechno mi to připomíná jedno přísloví: VŠECHNO ZLÉ JE PRO NĚCO DOBRÉ.
Lucie Lukášová, 7. ročník

Koruna virus

*Přišel k nám koruna
nemůžeme do kina
nemůžeme do hor
Je to zkrátka horor*

*Školu kamarády vidíme jenom
online*

*Hlavně že je program
Roušky nám sluší
kamarádi buší
izolaci ruší
jsme šťastní na mou duši.*

Bára Pařenicová, 8. ročník

Covid - 19

Dvanáctého března přišla na nás kletba,
z Číny města Wu-chanu poslali nás do zmatku.
Primula a Babiš vymysleli karanténu:
"Noste roušky, rukavice, zůstane nás o to více!"
Roušky z Číny drahé byly, proto si je Češi šili.
Všichni roušky nosili, pod nimi se dusili.
Všechna tato opatření k něčemu však vedla.
Babišova popularita se zas o něco zvedla.
Do školy jsme nechodili, avšak jsme se nenudili,
s úkoly se doma bili.
Covid už je na ústupu, všichni voláme „juchů
juchů“.
Do školy sem tam už zas jdeme, na další rok
plánujeme.
Hranice nám otvírají, u moře nás uvítají.
Léto si snad užijem, zas můžeme všichni ven.

100 let od doby Coronavirové

Dnes 1. 3. 2020 je to přesně sto let od začátku pandemie v České republice. Prvního března 2020 se prokázaly první tři pozitivní testy v ČR. Lidé tento vir neznali a v celé zemi zavládla panika, chaos a strach. Všechny děti musely opustit školy, aby se omezilo přenosy. Takto výjimečná situace se už neopakovala 100 let. Zpočátku byli studenti rádi, ale poté se museli naučit spolupracovat se školou přes internet, což je pro dnešní generaci úplně automatické. Rodiče mladších dětí se stávali učiteli, družinářkami, kuchařkami atd.

Tato doba postihla celou zemi, a proto vláda začala provádět opatření. Zavřely se všechny kavárny, restaurace, školy atd. Lidé začali přicházet o práci a firmy neměly žádné příjmy. Začali jsme nosit roušky, rukavice a ochranné obleky. Lidé sháněli všemožné respirátory a desinfekci.

Informace všichni přijímali z novin, zpráv v televizi a internetu. V té době ještě noviny existovaly v papírové podobě, dnes si je můžeme stáhnout jen na telefony.

Počty nakažených rostly rychle. Největší byla zasažena Čína, USA, Itálie, Španělsko, Velká Británie. V České republice (19. března 2020) bylo celkem 10283 lidí. Koronavirus začal šířit a vláda

Již dostupný lék na COVID - 19 vědci začali testovat. V té době měli na vyzkoušení lék z Japonska (favipiravir). Lidé také zkoušeli již existující léky na zmírnění bolesti/ teploty.

Coronavirová doba měla i pozitivní. Lidé doma začali cvičit, jíst zdravě, šít roušky, někteří učitelé se naučili na počítačích a lidé si začali vážit věcí, o které přišli.

začala uvolňovat své nařízení. Okolní země se začaly otevírat a bylo možné vycestovat na dovolenou do ciziny.

Po pandemii došlo k výraznému zdražení potravin a dalších potřebných věcí. Studenti se vrátili do školy až následující školní rok. Cestování bylo omezeno do vybraných destinací. Lidé začali dbát na hygienu a nošení roušek. Dnes už COVID-19 je časté onemocnění, na který máme účinný lék.

Noviny z budoucnosti vytvořila naše dnes už bývalá žákyně Magdalena Kajnarová v 7. ročníku.

1 v té době jsem měla antibiotika na 2 týdny a corona to nebyla :)	2 uzavíráme školy!!!
3 ale pak se stejně zavřeli na déle	

KORONA

KOMIKS

podle Pavlína Gábové, 8. ročník

na úkoly jsem se těšila byla jsem jak hyena:)
že jsem vstávala už v 5:30 :)

ani ne po měsíci

Spider vepř, Spider vepř,
umí hlavou dolů lézt,
umí též síť plést,
bohužel sem se splet.
Už k váám běží
Spider vepř!!!

spongebób se stal mojí láskou

Spongebob se stal mojí láskou

mezi tím můj bratr který se učí na maturitu:)

jejím revírem je cyklostezka
její tempo je vražedné
jejím protivníkem jsou nohy
jejím úkolem je nerozbit se a sjet kopeček domů – to je Pája

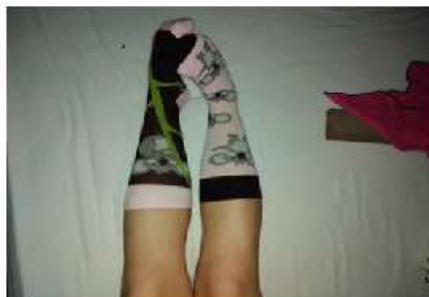
co jsem se naučila:
konečně dorostencké otázky ,jezdit na bruslích a to bylo asi vše xD

jejím revírem je cyklostezka
její tempo je vražedné
jejím protivníkem jsou nohy
jejím úkolem je nerozbit se a sjet kopeček domů – to je Pája

(pokračování na další straně)

začala jsem mít
zavislost na dědole
ponožkách:)

(pokračování z předchozí strany)

začínali nám po 4
týdnech treninky:)

začala jsem zas fotit ale
teď už na zrcadlovku

uspořádali jsme saře
oslavu a pak měla adel
oslavu

upekla jsem na oslavu
muffiny

měli jsme brigady:)

šili jsme roušky ,pekly
atd.

Můj svět za poslední tři měsíce

Každé ráno líně vstávám z postele,
utíkám ke stolu, abych si zapnul
internet. A tam mi vyskočí úkol do
učebny, a já mám další větné členy.

Dodělám větné členy a jdu na
desetinná čísla, vtom mi přijde
esemeska od mamky: „Koupil jsi ty
mlíka?“ Vezmu tašku, letím do
obchodu, sakra, zapomněl jsem si
roušku.

Přijdu domů smutný jako pes, ještě že
mě rozveselí hejno andulek. A tak jdu
hrát na plejáku a vtom zjistím, že mám
úkol do dějáku, dodělám úkol a
konečně klid a dohraju hru na plejáku.

Vojtěch Fabík, 7. ročník

Coronavid

Coronavid mi život změnil,
na tři měsíce mě školy zbavil.
Byl jsem tomu velmi rád,
protože školu nemám rád.
Myslel jsem si, že to bude bez učení,
že nastává čas lenošení.
Ovšem pravda byla jiná,
výuka online nám začíná.
Každý den úkoly a zápisky,
už mě bolí ruka od propisky.
Jednou takhle odpoledne,
jsem si myslel, že mě asi j***e.
Vláda se skvělým nápadem přichází,
a mě úsměv z tváře odchází,
že rodičům žákům pomůžeme
a ošetřovné na jejich ratolesti nabídneme.
Mamka doma zůstává,
a mně vojna nastává.
Každý den se musím učit,
a úkoly všechny dělati.
Už se těším velice
až od nás odejde ta infekce.
Ať už je pryč coronavid
a já mám doma klid.

Patrik Sobek, 8. ročník

„RYCHLÉ ŠÍPY“ MAJÍ NEKLIDNOU NOC

Pile Foglar.

Moje tři měsíce volného času
jsou trávena především s
kamarádkami a s rodinou Sam
tam jsem se i podívala na učení

BŘEZEN

Březen byl takový na nic
měsíc To všechno začalo
koušky, nechození ven atd.

Ale mělo to i světlé stránky
Třeba to, že jsem se zlepšila
va hře na piano nebo to že
jsem se s mamkou začala víc
dívat na filmy

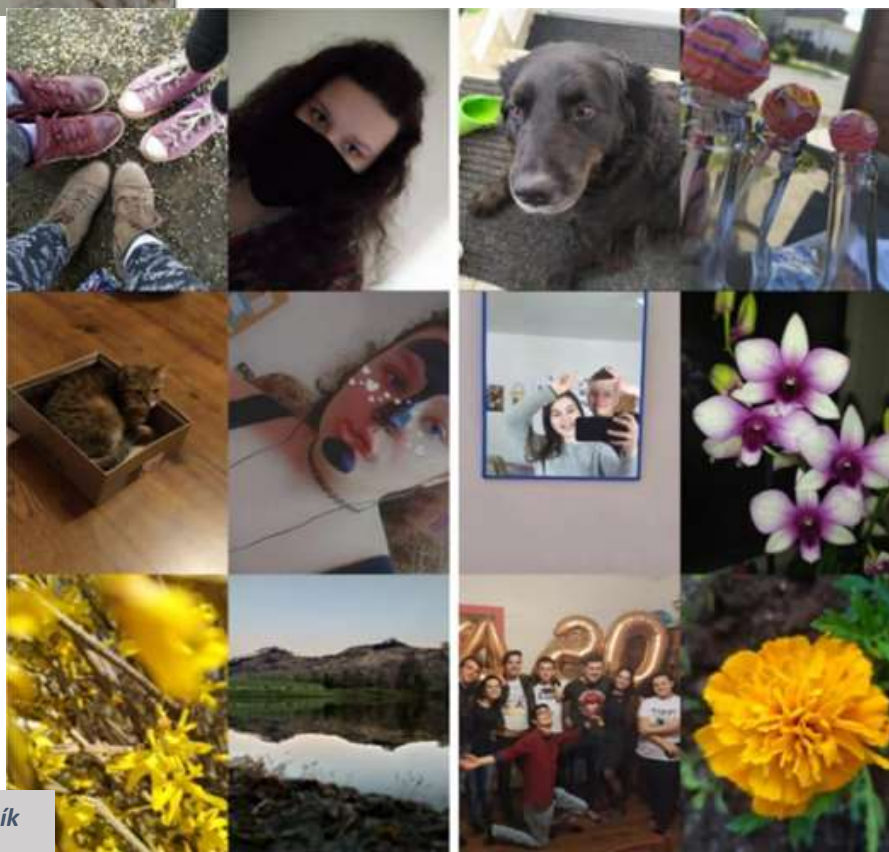
DUBEN

Duben už byl takový volnější
Zase jsem začala chodit s
kamarádkami ven To bylo pro
mě nejdůležitější

KVĚTEN

V květnu začalo být
všechno lepší
Přestaly se nosit
roušky, otevřelo se
víc obchodů, konečně
jsme oslavili sestřiny
20. narozeniny (mělo
to být v březnu),
jezdila jsem někdy k
babičce atd. Prostě to
bylo mnohem lepší než
v březnu a dubnu

KOLÁŽ Z FOTEK ZA TŘI MĚSÍCE

Markéta Juhaňáková, 8. ročník

Beseda o HIV

Dne 6. 10. 2020 v naší škole proběhla beseda o HIV, které se zúčastnila 9. třída. Obsahem besedy bylo povídání skutečných příběhů, které postihlo mnoho mladých lidí. Přednášející nám ukazoval i fotografie konkrétních lidí v těžkých životních situacích. Dále jsme se dozvěděli, jakým způsobem se virus může přenášet. Samozřejmě zde nechyběla ani část, kde nám bylo ukázáno, jak postižený člověk HIV v budoucnu může dopadnout. Součástí besedy byl také film, jenž nám ukázal, jak tato nemoc dokáže ovlivnit i společenské vztahy – nemocní ztrácí přátele a jsou odstrkováni od většinové společnosti.

Beseda byla velmi přínosná, poučná, ale také velmi smutná.

Zuzana Danková, 9.

KYTIČKY PROTI RAKOVINĚ

Tak jako každý rok se i letos uskutečnil prodej kytiček proti rakovině ve středu 30. září 2020. Celá akce byla přesunuta z května kvůli pandemii COVIDU-19. Byla to celorepubliková akce. Na naší škole se celkem prodalo 150 kytiček a zisk byl skoro 3500 Kč. Výtěžek z „kytiček“ tento rok šel na nádorová onemocnění ledvin a močového měchýře.

Pavčina Gábová, 8. ročník

Poklad strýca Juráša

V loňském školním roce opět proběhla literární soutěž O poklad Strýca Juráša. Téma bylo: Kde končí svět / k výročí J. A. Komenského /. Do okresního kola postoupila Sára Foltýnová / 3. ročník /. Vzhledem k současné epidemiologické situaci došlo k vyhodnocení soutěže až v říjnu 2020. Sára získala 1. místo a postoupila do krajského kola. Vyhodnocení krajského kola proběhlo v prosinci a Sára opět vyhrála.

Srdečně blahopřejeme a zároveň přejeme hodně úspěchů v letošním „Juráši“...